

2.
geboren te   op
wonende te   Maaseik (Neeroeteren),

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. Ludo Vanstreels,
advocaat bij de balie van Tongeren op 28 februari
2007 en op 9 mei 2007

Beklaagd van:

te   op de hierna vermelde data:

Bij inbreuk op de art. 44, 64, 65 en 69 van de Wet
van 29 maart 1962 houdende organisatie van de
ruimtelijke ordening en van de stedenbouw,
gewijzigd bij de art. 4, 20, 21 en 25 van de Wet
van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart
1997 strafbaar gesteld bij de art. 42, 66, 68 en
72 van het Decreet betreffende de ruimtelijke
ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zonder
voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke
vergunning van het college van burgemeester en
schepenen, de eerste en de tweede, die de
opstelling van een vaste of verplaatsbare
inrichting heeft toegestaan of gedoogd en of die
tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te :

gekadaastreerd:

met een globale oppervlakte van 41 a 50 ca en 6 a
70 ca,

eigendom van eerste en tweede verdachte,

de hierna vermelde werken in art. 42 (voorheen
art. 44 van de wet van 29 maart 1962) omschreven:

tussen 24 juli 1992 en de datum van onderhavige
dagvaarding te hebben instandgehouden,

in casu: oprichting van bedrijfsgebouwen en slopen
van een woning en vervanging door een bijkomend
bedrijfsgebouw

De ondergetekende Procureur des Konins bevestigt
dat de naam, voornamen, plaats, en datum van
geboorte van hogervermelde eigenaars gelijkvormig

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en/of als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat deze werken of wijzigingen voortgezet of in stand gehouden werden,

op het onroerend goed gelegen te _____ ,

gekadastreerd als _____

met respectievelijke oppervlakten van 41 a 50ca en 6a 70ca,

eigendom van eerste en tweede verdachte,

de hiernavernoemde werken, in artikel 42 van voornoemd Decreet (voorheen artikel 44 van de wet van 29 maart 1962) omschreven,

tussen 24 juli 1992 en 26 juni 2000 te hebben in stand gehouden,

in casu, oprichting van bedrijfsgebouwen, slopen van een woning en vervanging ervan door een bijkomend bedrijfsgebouw.

II.

Te _____ tussen 28 maart 1995 en 26 juni 2000:

Bij inbreuk op artikel 4 § 1, strafbaar gesteld bij artikel 39 § 1, 1°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting, die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd,

in casu een dieselgenerator met een vermogen van 176 kW (rubriek 31.1 van bijlage 1 van Vlarem I).

III.

Te _____ tussen 28 maart 1995 en 23 juni 1995:

Bij inbreuk op de artikelen 20 en 22, strafbaar gesteld bij artikel 39 § 1, 2°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en het artikel 43 § 1 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende de vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, als exploitant van een inrichting, de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden, de voor de inrichting geldende algemene of per categorie van inrichtingen door de Vlaamse Executieve in toepassing van artikel 20 van voornoemd Decreet vastgestelde milieuvergunningsvoorwaarden, alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichtingen van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen met betrekking op de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid, niet te hebben nageleefd,

met name:

de voorwaarden vergunning, in casu werd de bovengrondse opslagtanks voor mazout niet voorzien van een inkuiping, zoals voorzien in de exploitatievoorwaarden van de vergunning van 29 november 1993, artikel 4 Vlarem V56 (art. 564 § 1).

De dagvaarding die mr. Leo HAELDERMANS, gerechtsdeurwaarder te Maaseik, op 8 november 2000 aan beide inverdenkinggestelden heeft betekend, werd op zijn verzoek op 29 november 2000 in het 2de hypotheekkantoor te Tongeren overgeschreven in de rand van de akte van verkrijging (akte van 7 februari 1991, boek 4016 nr. 9 - kosten 2.699 frank - getekend M. DE COCK, hypotheekbewaarder), die overeenkomstig art. 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S., 8 juni 1999, inwerkingtreding 1 mei 2000) (kort DORO).

* * *

en inzake

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN HET VLAAMS
GEWEST

bevoegd voor het grondgebied van de Provincie
Limburg
met diensten te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan
50 bus 1

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. Henriëtte Stassen, loco
Mr. Christiaan Lemache, beiden advocaat bij de
balie van Hasselt op 28 februari 2007
vertegenwoordigd door Mr. C. Lemache voornoemd op
9 mei 2007

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 23 september 2004 door het Openbaar
Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied
- op 24 september 2004 door de burgerlijke partij
tegen alle schikkingen

tegen het vonnis, op tegenspraak geweest door 1
rechter op 10 september 2004 door de correctionele
rechtbank van Tongeren, 14^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

In aansluiting aan de tussenvonnissen van 17 mei
2002 en van 9 mei 2003

De hertelvordering van de stedenbouwkundig
inspecteur

Stelt vast dat de herstellvordering van de
gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur is
vervallen door de opheffing van de strafbaarheid
van de instandhouding van de bewezen
bouwmisdrijven.

Laat de kosten van de strafvordering ten laste van
de Belgische Staat.

Wijst erop dat een uittreksel uit het beschikkend
gedeelte van dit vonnis dient overgeschreven in
het hypotheekkantoor alwaar de dagvaarding werd
overgeschreven (zie hoger) en in het
vergunningenregister van de gemeente Maaseik.

De burgerlijke vordering

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en deels gegrond.

Veroordeelt beide inverdenkinggestelden hoofdelijk om aan de burgerlijke partij de som te betalen van € 2.500,00 (tweeduizend vijfhonderd euro), te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf haar stelling bij de onderzoeksrechter op 4 februari 1999 en met de gerechtelijke intresten vanaf dit eindvonnis.

* * *

Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

De burgerlijke partij wordt gehoord in haar middelen, ontwikkeld ter terechtzitting van 28 februari 2007 door haar raadsman, voornoemd.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen, ontwikkeld ter terechtzitting van 28 februari 2007 door zijn raadsman voornoemd.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman voornoemd. Bij conclusie van 28 februari 2007 stellen zij incidenteel beroep in waarmee zij de volledige afwijzing van de vordering van de burgerlijke partij beogen.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Bij het tussenvonnis d.d. 17 mei 2002 werden de strafvordering, de herstellvordering en de burgerlijke vordering ontvankelijk verklaard.

Bij tussenvonnis van de correctionele rechtbank te Tongeren d.d. 9 mei 2003 werd definitief uitspraak gedaan op strafrechtelijk gebied.

Het Hof is derhalve enkel nog gelast met de herstellvordering en de vorderingen van de burgerlijke partij.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen en het incidenteel beroep, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dienen, voor zoveel als nog nodig, de feiten van zaak I en zaak II sub I geactualiseerd en gepreciseerd te worden als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 ..."

en de datumbepaling gepreciseerd als

zaak I "van 24 juli 1992 tot 17 april 1998"

zaak II sub I "van 24 juli 1992 tot 26 juni 2000"
zaak II sub II "van 28 maart 1995 tot 26 juni 2000"

en in de tenlastelegging zaak II sub II "rubriek 31.1" verbeterd als "rubriek 31.1.1° van bijlage I van Vlarem I".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De partijen werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

M.b.t. de herstellvordering

1. De herstellvordering werd tijdig gesteld en aanhangig gemaakt respectievelijk bij dagvaardingen van 27 april 1998 en 8 november 2000

zodat het Hof bevoegd blijft om te oordelen over deze herstellvordering. Ze werd overigens al door de eerste rechter ontvankelijk verklaard bij tussenvonnis d.d. 17 mei 2002, welk niet het voorwerp is van het huidige hoger beroep. Tevergeefs werpen beklaagden dan ook de verjaring ervan nog op.

Het herstel kan immers worden bevolen hoewel de strafvordering is vervallen door het wegvallen van de strafsanctie, op voorwaarde dat de vordering tot herstel is ingesteld voordat de strafvordering vervallen was en de strafvordering bij de strafrechter aanhangig was gemaakt voordat zij vervallen was, zoals in deze zaak het geval. Het verval van de strafvordering brengt niet mee dat de strafrechter voor wie de herstellvordering regelmatig en tijdig werd ingesteld daardoor zijn bevoegdheid verliest.

2. De inbreukmakende constructies zijn gelegen in woongebied met landelijk karakter en in agrarisch gebied volgens het gewestplan Limburgs Maasland, goedgekeurd bij K.B. van 1 september 1980, zijnde een niet ruimtelijk kwetsbaar gebied.

3. Terecht heeft de eerste rechter reeds vastgesteld dat de feiten voorzien in de zaak I en deze sub I in de zaak II de voorzetting zijn van eenzelfde feit, nl. en enkel het in standhouden van de oprichting van bedrijfsgebouwen, het slopen van een woning en vervanging ervan door een bijkomend bedrijfsgebouw en dit op de percelen
: en .

4. De aanvankelijke herstellvordering dateert van 28 februari 1996 (stuk 53 zaak I) waarbij de afbraak gevorderd werd van de gebouwen A, B, C, D1 en D2 volgens het gevoegde plan (stuk 20 zaak I).

Op 6 december 2001 wordt een gewijzigde herstellvordering aan het Parket te Tongeren overgemaakt strekkende tot

- afbraak van alle wederrechtelijk opgerichte constructies
- verwijdering van alle bouwpuin en andere materialen of materieel
- de opruiming van al de geparkeerde voertuigen
- de verwijdering van de verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning gebruikt worden
- het tenietdoen van alle reliëfwijzigingen en terreinverhardingen.

Tijdens de behandeling in eerste aanleg werd opnieuw een gewijzigde herstellvordering d.d. 20 september 2004 neergelegd (stuk 74

zittingsdossier) met een meer uitgebreide motivering doch met dezelfde finaliteit als de herstellvordering van 6 december 2001.

In conclusie van 28 februari 2007 wordt de herstellvordering herleid tot:

- afbraak van alle wederrechtelijk opgerichte constructies
- de verwijdering van de verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning gebruikt worden
- het tenietdoen van alle reliëfwijzigingen en terreinverhardingen.

Vastgesteld wordt dat in de feiten die aan het oordeel van de rechtbank werden onderworpen en waarvoor de beklaagden werden veroordeeld geen sprake is van verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning gebruikt worden noch van reliëfwijzigingen en terreinverhardingen en deze derhalve ook niet vallen binnen de aan het Hof ter beoordeling voorgelegde feiten. Op dit punt dient de herstellvordering dan ook afgewezen, het Hof ter zake niet bevoegd zijnde.

5. Op 12 juli 2005 bekomen beklaagden een regularisatievergunning bij Ministerieel Besluit waarbij stedenbouwkundige vergunning verleend wordt voor de verbouwing van de bestaande zagerij met uitbreiding voor een droogloods overeenkomstig het ingediende plan. Anderzijds wordt er geen stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie van de boomzaagloods.

6. Op 9 januari 2006 bekomen beklaagden een stedenbouwkundige vergunning voor het slopen van de boomzaagloods, het bouwen van een (nieuwe) boomzaagloods en herbestemming van de langgevelhoeve naar toonzaal mits te voldoen aan bepaalde voorwaarden.

Deze vergunning is niet bestreden.

7. Niet aangetoond is dat deze vergunningen reeds (volledig) zijn uitgevoerd. De herstellvordering blijft derhalve actueel.

8. De burgerlijke partij voert de ongrondwettelijkheid aan van het Ministerieel Besluit van 12 juli 2005 onder meer wegens schending van artikel 145 quater DRO.

9. Gelet op al deze gegevens acht het Hof het, vooraleer verder te oordelen omtrent de herstellvordering, nuttig en aangewezen deze herstellvordering voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

M.b.t. de burgerrechtelijke vordering

10. Gelet op het verzoek tot eensluidend advies wordt de behandeling van de burgerlijke belangen aangehouden tot na het verkrijgen van dit advies.

OM DIE REDENEN:**HET HOF,**

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878
- 198bis van het decreet van 18 mei 1999

Verklaart de hogere beroepen en het incidenteel beroep ontvankelijk;

Preciseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals hiervoor vermeld (pagina 9);

M.b.t. de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering van 28 februari 1996, zoals gewijzigd op 6 december 2001, 20 september 2004 en in conclusie van 28 februari 2007 ontvankelijk;

Verklaart zich niet bevoegd m.b.t. de herstellvordering in zoverre ze slaat op verplaatsbare inrichtingen die voor bewoning gebruikt worden, reliëfwijzigingen en terreinverhardingen en wijst ze desbetreffend af;

Vooraleer verder recht te doen, legt de herstellvordering voor het overige voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor eensluidend advies;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 27 februari 2008 om 10 uur;

Op burgerrechtelijk gebied

Houdt de vorderingen van de burgerlijke partij voorlopig aan;

De kosten

Houdt de kosten voorlopig aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
ZEVENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN ZEVEN

waar aanwezig waren

N. SNELDERS	Voorzitter
D. THYS	Raadsheer
L. KNAPEN	Raadsheer
L. DE MOT	Advocaat-generaal
J. GEYSEMANS	Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover P. BUYLE, Raadsheer, mede
beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van
het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze magistraat
wettig verhinderd zijnde vervangen door D. THYS,
Raadsheer, daartoe aangewezen overeenkomstig
artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, bij
bevvelschrift van de Eerste Voorzitter van het Hof
van beroep alhier, in datum van heden;

J. GEYSEMANS

L. KNAPEN

D. THYS

N. SNELDERS